

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 210.

Anden Samling.

71de Møde.

Løverdagen den 1ste Februar.

(Fortf.)

Blechingberg (fortsat): Fra disse 2 Synspunkter savner jeg Kundskab om Noget, som først Fremtiden vil bringe, nemlig den nye Armeeororganisation, og ligeledes Kundskab om Noget, der ligger skjult i Fremtiden, nemlig Bestaffenheden af det Tjenestereglement, som vil komme til at gjælde eller blive bestemt med Hensyn til Borgervæbningen. Der er talt Afskilligt angaaende den Byrde, som Borgervæbningen maatte have. Jeg har ikke kunnet faae nogen Overbeviisning i Henseende til, hvad der forsaavidt er det Rette. Jeg mener, at det er et Spørgsmaal, som berører Armees-Organisationen. Jeg mener endvidere, at det er et Spørgsmaal, som sammentjæder sig med et andet omtvistet Punct i nærværende Lov, nemlig den Organisationsplan, som maatte findes at være den rette for Borgervæbningen, i Henseende til hvilket Punct der er udtalt modsigende Anskuelse fra den høitærede Krigsministers Side og af Udvalget, navnlig gjennem dette militaire Medlem. Ligesom jeg saaledes, hvad angaaer Spørgsmaalet om Tjenestens Fornødenhed, i Henseende til Antallet svæver i Uvisshed, saaledes gjælder det Samme i Henseende til Burderingen af den Byrdes sande Bestaffenhed, hvorom her er Spørgsmaal. Herom kan man ikke danne sig noget Begreb, uden at kjende Tjenestereglementet, og navnlig forsaavidt Talen er om den høist vigtige Aldersperiode fra det 38te til det 45de Aar, vil det være af yderste Vigtighed, netop for denne Tidsperiode, at kjende Tjenestereglementet. Hvad enten man betragter den offentlige Tjenestes Interesse eller de private Forhold, maa man dog i Sandhed er-

kjende dette. Man tænke sig en Mand i en offentlig Stilling i Alderen fra 38 til 45 Aar og tænke sig, hvor vigtige offentlige Gjæver der netop i denne Alder kan være nedlagt i hans Haand. Dersom man nu vil fordrø Tjeneste i Borgervæbningen af ham, uden behørigt Hensyn hertil, saa vil den offentlige Interesse i andre Retninger lide høist betydeligt derunder. Man tænke sig dernæst de private Forhold, hvort Borgerne kunne staae, netop i denne Alder, den kraftigste Virksomheds Alder, eller i det Mindste en Deel af den. Ogsaa med Hensyn til disse Interesser maa det være saare vigtigt, for at kunne danne sig en sikker Forestilling om Byrden, at vide, hvad der vil blive forlangt af den, der skal staae i Borgervæbningen, om man vil forlange ligesaa meget af den alderstegne Mand, der har meget vigtige Pligter at opfylde enten i offentlige eller private Stillinger, og af den unge, løse og ledige Mand, der i den Henseende har langt mere til sin Raadighed af Tiden. Hvad enten jeg saaledes seer hen til Tjenestens Fornødenhed eller til Bestaffenheden af den Byrde, hvorom her er Spørgsmaal, saa maa jeg tilstaae, at saaledes som Sagen nu foreligger, har jeg ingen Overbeviisning om, at det er nødvendigt, ved Siden af den almindelige Værnepligtstunge Byrde, at lægge paa Kjøbenhavns mandlige Befolkning en saa omfattende — man kalder det en communal Byrde, men dog i alt Fald en — communal Byrde, der tildeels har en almindelig militair Character, (Ja!) som den, hvorpaa Lovudkastet gaaer ud. Jeg seer deri endnu en Bestyrkelse af den Overbeviisning, jeg allerede havde, da Sagen først foretoges, at jeg vil stemme mod dens Overgang til 3die Behandling. (Ja!) Men de Betragtninger, der føre mig til dette Resultat, føre mig ogsaa til, at jeg vil stemme for de mildere